

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 1T/49/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112010842
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Hlucháň
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2015:5112010842.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Považskej Bystrici na hlavnom pojednávaní konanom dňa 2. februára 2015, v trestnej veci obžalovaného Z. A. pre prečin útoku na orgán verejnej moci podľa § 324 ods. 1 písm. b) Tr.zák., samosudcom JUDr. Ivom Hlucháňom takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný Z. A., nar. XX. X. XXXX v K., trvale bytom Q. XXXX, okres X. Q. J.,

je v i n n ý , ž e

dňa 31.5.2011 o 13.42 hod. pred vchodom do budovy OS v Žiline oslovil pred súdom stojaceho prokurátora Okresnej prokuratúry Žilina H.. R. R., „no čo pán R., je to spravodlivosť odsúdiť nevinného na základe krivých výpovedí , hanbi sa , to si prokurátor „ potom čo pokračoval zo schodov na chodník a údajne mal počuť, ako mu prokurátor povedal, že je hajzel, na chodníku so zavretou rukou v päšť sa otočil smerom k stojacemu prokurátorovi R. so slovami „chceš na piču „ a ty kokot si ma budeš nahrávať „ sa opätovne pohol smerom k stojacemu prokurátorovi R., kde mu povedal cca vo vzdialenosti jeden meter „dám ti na piču , ty hajzel prokurátorský „ktoré konanie u poškodeného H.. R. R. aj vzhľadom na listy, ktoré boli adresované cca 14 dní pred útokom obavu , že túto hrozbu aj vzhľadom k jeho fyzickým danostiam naplní ,

t e d a

inému sa vyhrážal usmrtením , ublížením na zdraví alebo spôsobením malej škody, pre výkon právomoci verejného činiteľa,

t ý m s p á c h a l

prečin útoku na orgán verejnej moci podľa § 324 ods. 1 písm. b) Tr. zák. a

o d s u d z u j e s a z a t o :

Podľa § 324 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr.zák., za použitia § 56 ods. 1, 2 Tr.zák. na peňažný trest vo výmere 300,- Eur / slovom : tristo /.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd ukladá pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia v trvaní 2 / slovom : dva / mesiace.

o d ō v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Ružomberku podal na Z. obžalobu pre zločin útoku na verejného činiteľa v štádiu pokusu podľa § 323 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. d) Tr.zák., za použitia § 14 ods. 1 Tr.zák., ktorú obžalobu podal na Okresnom súde v Žiline. Rozhodnutím Najvyššieho súdu SR uznesením sp. zn. 5NDt/6/2013, zo dňa 26. marca 2013 bola uvedená trestná vec obvineného A. odňatá Okresnému súdu Žilina a zároveň bola prikázaná na prejednanie Okresnému súdu v Považskej Bystrici. Rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici sp.zn. 1T/49/2013-277, zo dňa 18. novembra 2013 súd obžalovaného spod obžaloby pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. d) Tr.zák v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. , podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil. Proti uvedenému rozsudku podal prokurátor odvolanie a uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 2To/24/2014, krajský súd vec napadnutý rozsudok Okresného súdu v Považskej Bystrici zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. V uznesení, v ktorom krajský súd uvedenú vec zrušil, krajský súd nariadil okresnému súdu opätovne prejednať vec a prehodnotiť závery dokazovania, ako konanie obžalovaného by mohlo nasvedčovať spáchanie prečinu v zmysle § 324 Tr. zák.

Súd doplnil dokazovanie opätovným výsluchom obžalovaného, výsluchom poškodeného, vykonaním na hlavnom pojednávaní konfrontácie medzi obžalovaným a poškodeným, oboznámením sa listinnými dôkazmi , správami o povesti a ostatnými dôkazmi a zisti nasledovné:

Obžalovaný celé prípravné konanie, tak i pred súdom popiera spáchanie uvedeného trestného činu. Uviedol, že on sa v žiadnom prípade nevyhráždal poškodenému prokurátorovi H.. R. tým, že by mu dal „na piču“, resp. že by ho udrel a podobne. Jednoznačne poprel, že by sa naňho zahnal. Potvrdil, že bol medzi ním a prokurátorom konflikt, nakoľko potom, čo vychádzal zo súdu z iného pojednávania a zbadal poškodeného, tomuto len povedal, či je to spravodlivé nevinného človeka odsúdiť a išiel smerom zo schodov dole. Následne na to zareagoval poškodený tak, že mu nadal do hajzlov. To ho rozčúlilo, vrátil sa späť a prokurátorovi v podstate len dohovárал, ako sa to správa k staršiemu človeku. V žiadnom prípade sa naňho nazaháňal päšťou, ani mu nič také nepovedal. Ďalej uviedol, že to je všetko komplot jeho suseda cez prokurátora, ktorý viackrát povedal, že to všetko vybaví. Tieto veci však s konkrétnou vecou nesúviseli.

Poškodený R. uviedol, že v žiadnom prípade nemá ani najmenší dôvod , aby krivo vypovedal voči obžalovanému, resp. aby proti obžalovanému vypovedal niečo, čo sa nezakladá na pravde. Tohto prakticky absolútne nepozná, pozná ho len pracovne, keďže ako radový prokurátor naňho spracovával obžalobu. Uviedol, že takúto obžalobu naňho mohol hociktorý z iných prokurátorov urobiť a bol by to práve on, ktorý by bol v nepriateľskom vzťahu z pohľadu obžalovaného. Nemal dôvod, aby obžalovanému akýmkoľvek spôsobom svojou výpoveďou priťažil, je mu to v podstate jedno, ale uviedol, že to, čo uviedol v prípravnom konaní, sa jednoznačne zakladá na pravde. Potom, čo došlo ku konfliktu, keď medzi pojednávaním fajčil na schodoch, išiel obžalovaný z budovy súdu, pristavil sa pri ňom, začal mu nejakým spôsobom niečo vytýkať, bol agresívny, resp. bol hlasitý, na to mu prokurátor povedal, že nech nekričí, lebo si ho začne nahrávať. „Práve táto veta ho vytočila „ a vrátil sa s tým, že začal mu päšťou šermovať pred nosom, že či chce na piču. Či už ho chcel udrieť alebo nechcel udrieť, nevie on z tohto konania obžalovaného presne vydedukovať, avšak jednoznačne obžalovaný mu povedal slovné spojenie „chceš na piču“, resp. „dám ti na piču“. Z konania obžalovaného mal strach, nakoľko obsahom už vyšetrovacieho spisu bol list, v rámci ktorého listu M. A. uviedla, konkrétne veci, že keďže nedochádza k náprave zákonným spôsobom a nie je spokojná akým spôsobom sa vybavujú veci, spravodlivosť zoberú do vlastných rúk a budú to riešiť po svojom. Nevedel teda akým spôsobom môže on zareagovať a skutočne či ho chce udrieť alebo nie.

Skutočný stav bol ďalej na hlavnom pojednávaní preukázaný aj konfrontáciou medzi oboma, teda obžalovaným a poškodeným, kde obžalovaný zotrval na svojom, že nepoužil uvedené slová na adresu prokurátora- poškodeného R. a taktiež svedok-poškodený R. zotrval na svojom tvrdení, povedal mu do očí, akým spôsobom sa v uvedený deň na schodoch správal.

Skutočný stav bol ďalej na hlavnom pojednávaní preukázaný prečítaním listu M. A. / čl. 50- 52 / , ktorý adresovala Generálnej prokuratúre SR, z obsahu ktorého je zjavné, že v uvedenom liste označuje, že

v prípade, že nedôjde k náprave zákonným spôsobom, ktorým sa domáhajú s celou rodinou, aby sa spravil poriadok s policajtom R. J., celú situáciu a vec zoberú do vlastných rúk a budú to riešiť po svojom, nakoľko prokuratúra, polícia a súdy Slovenskej republiky si neplnia riadne svoju povinnosť.

Ďalej mal súd za preukázané, z listu obžalovaného Z. A., ktorý adresoval Krajskej prokuratúre Žilina, že policajt R. J. si všetko vybavil prostredníctvom prokurátora H.. R., z obsahu celého spisu je zrejmé, že obžalovaný sústavne aj týmito spôsobmi uvedeného prokurátora v rôznych podaniach napáda. Súd sa ďalej oboznámil s doterajším priebehom konania, s rozhodnutím Okresného súdu v Považskej Bystrici, rozhodnutím - uznesením Krajského súdu v Trenčíne .

Na základe takto vykonaného dokazovania potom súd sa nestotožnil s právnou kvalifikáciou konania tak, ako ju kvalifikoval prokurátor, teda ako zločin útoku na verejného činiteľa v štádiu pokusu podľa § 323 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. d) Tr.zák., za použitia § 14 ods. 1 Tr. zák., nakoľko nebolo preukázané, že by sa obžalovaný dopustil konania nebezpečného pre spoločnosť, ktoré by bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle použiť násilie pre výkon právomoci verejného činiteľa, pričom čin mal spáchať proti orgánu činnému v trestnom konaní, ale nedošlo k dokonaniu trestného činu. Z celkového konania obžalovaného ako aj z ostatných svedeckých výpovedí, najmä fotodokumentácie, ktorá zaznamenala v podstate v sekundových sekvenciách konanie obžalovaného, mal súd za preukázané, že sa nemožno stotožniť s tvrdením prokurátora v obžalobe, že by obžalovaný chcel napadnúť, resp. nejakým spôsobom fyzicky napadol príslušného prokurátora. Nebolo preukázané, že by obžalovaný A. použil akékoľvek minimálne fyzické násilie voči poškodenému, pričom tieto skutočnosti korešpondujú v podstate aj s výpoveďou samotného poškodeného, z ktorej výpovede vyplýva, že k fyzickému kontaktu zo strany obžalovaného voči jeho osobe nedošlo a možno tak usudzovať aj z postoja poškodeného zachyteného na snímkach kamery, umiestnenej v budove Okresného súdu Žilina. Vyhodnotením všetkých sekvenčných snímkov možno taktiež teda dospieť k záveru, že ak by obžalovaný mal úmysel fyzicky zaútočiť na osobu poškodeného, mohol tak urobiť v momente tak, ako je to zachytené na týchto snímkach a to na snímkach, ktoré sú v spise čl. 172-173, z ktorých je to zrejmé. Taktiež sa nepreukázalo, že v útoku by mala zabrániť obžalovanému jeho manželka, toto sa nepreukázalo jednak výpoveďami, jednak sa to nepreukázalo ani sekvenčnými snímkami z miesta spáchania uvedeného prečinu. Na základe tejto skutočnosti potom nie je možné uvedený skutok kvalifikovať ani ako skutok spáchaný v štádiu pokusu, v súhrne, s prihliadnutím k tomu, že ako bolo vyššie uvedené, z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by obžalovanému bolo zabránené v bezprostrednom použití násillia proti poškodenému inou osobou, v tomto prípade to malo byť manželkou. Jednoznačne v prípade, že by obžalovaný mal úmysel fyzicky napadnúť poškodeného, nič mu nebránilo v tom, aby tak urobil. Zo všetkých sekvenčných snímkov je zrejmé, že obžalovaný skutočne gestikuloval, bol značne rozčúlený. Práve táto skutočnosť, že obžalovaný bol rozčúlený, navodzuje záver, že obžalovaný si prakticky ani nepamätá poriadne, čo hovoril. Celkovo aj vystupovaním pred súdom mal súd za preukázané, resp. zjavné, že obžalovaný je značne impulzívny typ človeka. Aj z tohto dôvodu potom súd nemal dôvod pochybovať o výpovedi poškodeného R. v tom, že poškodenému zakričal, či chce na piču, pričom mu mal začať hroziť aj päšťou. Z celkového vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že došlo medzi obžalovaným a poškodeným k verbálnemu konfliktu. Tento konflikt jednoznačne začal obžalovaný, nakoľko poškodený fajčil medzi pojednávaniami a v podstate obžalovaného ani nezaregistroval. Konflikt začal v súvislosti s výkonom právomocí H.. R., ako prokurátora v inej trestnej veci. Celkový priebeh teda výpovede obžalovaného, aj samotného poškodeného naznačuje tomu, že konflikt jednak začal obžalovaný, obžalovaný bol značne rozčúlený a teda súd nemal pochyb o tom, že skutočne obžalovaný potom použil slovný zvrät „chceš na piču“, čo samo o sebe jednoznačne vyplýva, že týmto slovným spojením myslel fyzické ublíženie poškodenému. Je to všeobecne notoricky známe, že tieto slovné spojenia takýto záver v sebe obsahujú. Táto skutočnosť bola jednoznačne preukázaná samotnou výpoveďou poškodeného, čiastočne aj výpoveďou samotného obžalovaného, ktorý však uviedol, že to bol práve prokurátor R., ktorý ho vyprovokoval slovným spojením „hajzel“, čo sa však vôbec nepreukázalo, že by takéto niečo prokurátor R.- poškodený, menovanému povedal. Uviedol, že jednoznačne mu povedal, že si ho bude natáčať a to bol ten moment, ktorý už dosť impulzívneho obžalovaného ešte viac vyprovokoval. Obžalovaný konal spôsobom takým, akým konal z dôvodu, že sústavne cíti určitú krivdu voči svojej osobe a práve z tejto krivdy osočuje poškodeného R., čo bolo zrejmé aj z rôznych písomných podaní, ktorých obsah súd na pojednávaní čítal. Z týchto všetkých dôvodov potom súd dospel k záveru, že obžalovaný svojim konaním nenaplnil znaky zažalovaného zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b), nakoľko nebolo preukázané, že použil násilie a to ani v štádiu pokusu, pričom však jednoznačne z konania obžalovaného

je možno ustáliť záver, že svojim konaním sa dopustil prečinu v zmysle § 324 ods. 1 písm. b), nakoľko podľa citovaného zákonného ustanovenia, kto sa inému vyhráza usmrtením, ublížením na zdraví alebo spôsobením malej škody, pre výkon právomoci verejného činiteľa, sa uvedeného trestného činu - prečinu dopustí. Súd mal za preukázané, že obžalovaný práve svojim výrokom na adresu prokurátora a to práve pre výkon jeho funkcie ako prokurátora v inej trestnej veci naplnil všetky znaky uvedeného trestného činu po materiálnej a formálnej stránke. Z tohto dôvodu potom súd konanie obžalovaného kvalifikoval tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Obžalovaný žije v obci Q., kde je hodnotený veľmi dobre. Má slušné správanie. Obecný úrad potvrdil, že má v súčasnej dobe spory so svojim susedom J.. V súvislosti s týmto bol viackrát priestupkovo riešený. Vždy sa jednalo o priestupok voči občianskemu nažívaniu podľa § 40 ods. 1 písm. d), pričom v jednom prípade bolo priestupkové konanie zastavené podľa § 76 ods. 1c) Zákona č. 372/1990. Naposledy mal uloženú sankciu v roku 2011.

Obžalovaný bol v minulosti dvakrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Žilina, v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina a to na trest odňatia slobody v trvaní 30 dní, so skúšobnou dobou na jeden rok, do 21.4.2012, takže platí fikcia osvedčenia.

Podľa § 34 ods. 1,4 Tr. Zák. súd pri určovaní druhu trestu a výmery prihliada na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, osobu obžalovaného a jeho pomery, ako i možnosť jeho nápravy. Súd zároveň prihliada na to, že trest má okrem iného zabezpečiť v prvom rade ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu bráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho nápravu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne má na trest aj preventívny charakter v tom, že iných odradí od páchania trestných činov.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. Zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 56 ods. 1 Tr.zák. peňažný trest môže súd uložiť od 160,- eur do 331930,-eur páchatelovi úmyselného trestného činu, ktorým získala alebo sa snažil získať majetkový prospech.

Podľa § 56 ods. 2 Tr. zák., bez splnenia podmienok uložených v odseku jedna, môže súd peňažný trest uložiť, ak ho ukladá za prečin, a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchatel'a trest odňatia slobody neukladá.

Podľa § 57 ods. 3 Tr.zák., ak súd ukladá peňažný trest, ustanoví pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody až na 5 rokov.

Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery dospel k záveru, že u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 ani žiadnu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Tr. zák.

Súd pri ukladaní druhu trestu a jeho výmery vychádzal z osoby obžalovaného, možnosti jeho nápravy, skutku, ako i tej skutočnosti, že k spáchaniu trestného činu došlo už v roku 2011, a dospel k záveru, že na nápravu obžalovaného bude postačujúce uloženie uvedeného druhu trestu a jeho výmery a to v tomto konkrétnom prípade peňažný trest s tým, že súd uložil obžalovanému peňažný trest vo výške 300,-eur, čo je podľa názoru súdu opodstatnená sankcia za uvedený trestný čin - prečin. Zároveň súd uložil v prípade, že by peňažný trest mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace, čo taktiež považuje za adekvátny trest.

Na základe týchto skutočností potom súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku **m o ž n o** podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia cestou Okresného súdu v Považskej Bystrici na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie má odkladný účinok. Rozsudok možno napadnúť len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. Rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a) p r o k u r á t o r pre nesprávnosť, ktoréhokoľvek výroku, prípadne, že taký výrok nebol urobený,
- b) o b ť a l o v a n ý pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, prípadne, že taký výrok nebol urobený,
- c) p o š k o d e n ý pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, prípadne, že taký výrok nebol urobený.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť prokurátor a čo do povinnosti na náhradu škody aj poškodený.

V prospech obžalovaného môže rozsudok odvolaním napadnúť, okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor tak môže urobiť i proti vôli obžalovaného.